

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. София, 08.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 12.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12153** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Ю. Л. Д., подадена чрез пълномощника му адв.П., срещу мълчалив отказ на кмета на Столична община /СО/ да предостави достъп до обществена информация по заявление вх.№ СОА19-ПД01-5/16.09.2019г., подадено чрез платформата по чл.15в ЗДОИ.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения мълчалив отказ като незаконосъобразен. Мотивира, че не са налице основания за отказ по чл.37, чл.13 или чл.17 ЗДОИ, както и че във всички случаи органът дължи произнасяне по заявлението. Претендира присъждане на направените разноски. В съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът чрез юрк.Д. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като бъде прието, че не е налице мълчалив отказ. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Възразява срещу присъждането на разноски на жалбоподателя, тъй като не са представени доказателства за това, че са направени. Намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение е прекомерно, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото и моли същото да бъде намалено.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е адресат на акта и което е неблагоприятно засегнато от него, т.е. при наличие на правен интерес от оспорването, в преклузивния срок по чл.149, ал.2 АПК. Съгласно последната разпоредба мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. От своя страна разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ предвижда, че заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В случая не се констатира удължаване на срока за произнасяне в хипотезите по чл.30 и чл.31 ЗДОИ, предвид което и с оглед обстоятелството, че процесното заявление за достъп е подадено и регистрирано на 16.09.2019г., срокът за произнасяне по него е до 30.09.2019г., вкл. Съответно от изтичането му и при липса на произнасяне на адресата, срокът за обжалване на мълчалив отказ изтича на 01.11.2019г. В конкретния случай жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена в деловодството на съда на 14.10.2019г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Административното производство е образувано по подадено от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация вх.№ СОА19-ПД01-5/16.09.2019г., с което той е поискал предоставянето по електронен път, на посочения в заявлението електронен адрес, на информацията относно това:

1. От началото на текущия мандат като кмет до момента какво техническо /компютърно/ оборудване, софтуер и лицензи са закупени от или предоставени на СО, при какви условия, цени, насрещни задължения, отговорности, санкции за неизпълнение и др. условия?
2. Каква сума общо е заплатена за това оборудване и софтуер като е поискано предоставянето на копия от всички договори във връзка с информацията по т.1;
3. Какви лицензи и за какви продукти са закупени или предоставени на СО през посочения в т.1 период?
4. Напълно внедрени ли са софтуерът и хардуерът през последния мандат на кмета на СО? Има ли останали неизпълнени договори и по какви причини не са изпълнени?

Страните не спорят, че в срока, предвиден в разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ не е последвал изричен акт, поради което жалбоподателят е оспорил по съдебен ред мълчалив отказ по подаденото от него заявление.

След подаване на жалбата, на 16.10.2019г. от секретаря на СО до директора на ДАНС, директора на ГД НП, председателя на Държавната комисия по сигурността на информацията и председателя на ДА „Електронно управление“, е изпратено писмо, с което е поискано във връзка с подаденото от оспорващия заявление по ЗДОИ, да бъде изразено становище дали следва да бъде предоставен достъп до търсената информация, която е относима към информационната сигурност, макар и да не е класифицирана информация по см. на ЗЗКИ и налице ли са специални изисквания за предоставянето ѝ, предвид наличието на предпоставки за поставяне на автоматизираните информационни системи в риск, насочен към нерегламентиран достъп, както и налице ли е надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.6 ДР

ЗДОИ.

За горното обстоятелство, а именно изисканото становище на държавни институции, ангажирани със сигурността на информацията, жалбоподателят не е уведомен. Не се твърди от ответника до датата на съдебното заседание да е постъпил отговор от посочените институции. Отделно от това, удължаване на срока за отговор по заявлението в такава хипотеза, в закона не е предвидено. Недопустимо е и възлагането на трети лица извършването на дължимата от задължения субект – адресат на заявлението по ЗДОИ, преценка за наличие или отсъствие на надделяващ обществен интерес.

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до общественозначима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ.

Съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ задължени субекти за предоставянето на обществена информация са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Според разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗМСМА кметът на общината е орган на изпълнителната власт в общината, съответно същият има качеството на задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата

обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.6 ДР ЗДОИ.

В настоящия случай търсената от заявителя информация има характера на обществена такава, тъй като от една страна е пряко свързана с разходването на публични средства, а от друга страна пряко свидетелства за ангажираността на задължения субект към техническата обезпеченост на служителите на СО и отделните административни звена в нея за изпълнение на законовите им задължения, съответно ефективността на осъществяваната от общината административна дейност. На трето място търсената информация конкретно за закупени или предоставени лицензи за софтуерни продукти пряко касае и степента на обезпеченост на информационната сигурност. В този смисъл търсената със заявлението информация е свързана с обществения живот и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект, съответно налице са критериите по чл.2, ал.1 ЗДОИ за определянето ѝ като обществена такава.

Предвид това за ответника е възникнало задължението да разгледа подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация и да се произнесе по него по начина и в сроковете, регламентирани в закона, като съгласно разпоредбата на чл.38 ЗДОИ, административният орган в случай на отказ е следвало да издаде мотивирано писмено решение за това.

Видно от доказателствата по делото, ответникът не е предоставил исканата от заявителя информация, но не е постановил и мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Липсата на отговор от ответника в законово определения срок формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК във вр. с чл.28, ал.1 ЗДОИ, като по този начин той не е спазил изискуемата от закона форма – писмената и е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила. С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл.28, ал.2, чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация.

По изложените съображения е налице незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, който следва да се отмени и да се задължи административния орган да постанови писмено решение за предоставяне на достъп – пълен или частичен, до търсената обществена информация, при спазване на законовите ограничения, за което да уведоми писмено заявителя.

Основателна, при този изход на спора, е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноси. Такива са доказани в общ размер на 510 лева, представляващи внесената държавна такса по направеното оспорване и адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие на л.9 по делото. Възражението за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар предвид разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните адвокатски

възнаграждения, е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК,
Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Ю. Л. Д. мълчалив отказ на кмета на СО за предоставяне на достъп до обществена информация по подаденото от оспорващия заявление вх.№ СОА19-ПД01-5/16.09.2019г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на кмета на СО за произнасяне с изричен акт по подаденото от Ю. Л. Д. заявление за достъп до обществена информация вх.№ СОА19-ПД01-5/16.09.2019г., в срок до 14 дни от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Ю. Л. Д. сумата в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: